

Ett misstag måste harkett i 1685 års inventarium, som för ST 19:100 upptar två lika standar av dubbel sidendamastduk.

Det är mot alla gängse regler att två standardukar skulle ha gjorts exakt lika inom ett regemente, där kompanistandaren i övrigt skiljs åt genom olika utsmyckning, i detta fall olika latinska ~~texter~~ inskrifter.

Misstaget är antingen en felräkning - i stället för ett har man uppgivit att man inventerat två standar, eller, om man verkligen inventerat två standar, är det fråga om en felbedömning av dukarnas sammansättning, där man upptagit dubbel duk i stället för enkel.

I det senare fallet, med två inventerade standar, kan förklaringen vara, att den ursprungliga dubbla damastduken, som på båda sidor haft samma utsmyckning, slitits ellet tagits sönder i två delar, varav den ena blivit kvar vid sin ursprungliga stång och den andra spikats upp på sekundär stång.

Så har skett med ST 19:92-93. Att en sådan delning av standardukarna vid Asseburgs regemente lätt låter sig göras visar kompanistandaret ST 19:104, av vilket endast ena sidan i enkelt duklager återstår.

Tänkbart är att en dylik uppdelning skett av hessarna strax efter tagandet den 26 april 1633. I stället för ett ^{erövrat} standar kunde de på så sätt uppvisa två. I förteckning från daterad 20 juli 1633 uppges att hessarna tagit två röda standar med stänger och två utan. Av dem kan ett med stång och ett utan vara identiskt med ST 19:100.

Teori:

Tagna dukar utan stänger har fästats på sekundära stänger.

Tagna dukar med dubbel duk och utan stänger kan i vissa fall ha sprättats upp och delats i två hälfter, vardera med enkel duk. Dessa kan ha fästats på sekundära stänger.

En motivering för ett sådant förfarande är att man därigenom kan uppvisa, ev. få ersättning för, två standar i stället för ett.

Möjligheten finns också att en dylik uppdelning skett före tagandet, för att i hast finna ersättning för ett förlorat standar.

∞
1981

Trumpetfanorna ST 14:12a och ST 18:39
är bevis på att (1634 års) sekundära
stänger användes för att montera lösa
dukar på

Detta gäller även de från de urspr.
stängerna vid tagandet bortrivna
dukarna, t.ex. ST 19:92 och 93.

Av dessa är några itusprättade,
så att av en duk har blivit två,
t.ex. nämnda ST 19:92 och 93 samt
ST 19:100 (som i 1685 års inv.
upptas som två)

AD

1983